نگاه هفته

زیان بی‌سابقه شرکت‌های نفتی

سعیده شفیعی
پژوهشگر اقتصادی

● در ابتدای هفته احتمال برگزاری نشست فوق‌العاده بین تولیدکنندگان اوپک و غیراوپک و کاهش ارزش دلار، سبب تقویت قیمت نفت شد. در پایان هفته با بروز بدبینی بازار نسبت به احتمال این توافق بین تولیدکنندگان، افزایش قیمت نفت متوقف شد.

قیمت‌های نفت

قیمت نفت «برنت‌دریای‌شمال» (Brent) در ساعات آغازین روز جمعه پنجم فوریه به ۳۴ دلار و ۴۶ سنت رسید که نسبت به پایان هفته قبل، ۵۷ سنت رشد داشته است. همچنین «نفت وست‌تگزاس‌اینترمدیت» (WTI) در همین روز ۳۱ دلار و ۷۲ سنت معامله شد که این رقم نیز نسبت به هفته قبل در همین روز حدود دو دلار و ۵۰ سنت کاهش یافته است.

مؤسسه تحقیقاتی بیزینس‌مانیتور (BMI Research) در گزارشی اعلام کرد به دلیل وجود مازاد عرضه و اشباع در بازار نفت، برآورد خود از قیمت نفت برنت در سال ۲۰۱۶ را از ۴۲ دلار و ۵۰ سنت به ۴۰ دلار و برآورد از قیمت وست‌تگزاس‌ینترمدیت را به ۳۹ دلار و ۵۰ سنت کاهش می‌دهد. کاهش ارزش پول چین، نگرانی‌ها درباره رشد اقتصادی جهان و به‌تبع آن تقاضای نفت و اشباع بازار از نفت و فراورده‌های نفتی از دلایل این تعدیل منفی اعلام شده‌اند.

قیمت سبد نفتی اوپک

بنا به گزارش دبیرخانه اوپک، قیمت سبد نفتی این سازمان (OPEC Reference Basket Price) در پایان روز پنجشنبه چهارم فوریه به ۲۹ دلار و ۹۰ سنت رسید که نسبت به هفته قبل، حدود یک دلار و ۶۰ سنت افزایش نشان می‌دهد. به نظر می‌رسد دلیل این افزایش قیمت، هماهنگی تولیدکنندگان اوپکی و غیراوپکی برای ایجاد ثبات در بازار باشد. در این راستا وزیر نفت ونزوئلا با سفر به پنج کشور تولیدکننده (روسیه، عربستان، ایران، قطر و عراق) قصد هماهنگی برای اتخاذ سیاست واحد درباره قیمت نفت را دارد.

ادامه در صفحه ۱۵

عریانی طبقه «قدرت- ثروت» در دولت احمدی‌نژاد

ادامه از صفحه ۴

این سلطه مالی سبب شده است بخش‌های تولیدی و مولد در کشور همیشه تحت‌الشعاع سود سریع و نسبتا بالای این بخش قرار گیرند و مسئله‌ای به اسم تولید و اشتغال و نیروی کار و مردم اصولا در تمام برنامه‌های اقتصادی کشور از صحنه خارج می‌شوند. تنها در دوره‌های محدودی از تاریخ یک قرن اخیر ایران، شاهد به‌هم‌خوردن نسبی این دسته از منافع هستیم. حتی در دوره‌هایی خاص از تاریخ ایران شاهد حضور افرادی هستیم که از فرصت استفاده و تلاش کرده‌اند منافع گروه خود را که نقش واسطه‌گری و دلالی و واردات در کشور ایفا می‌کردند، حفظ کنند. به همین دلیل شاهد هستیم بیشترین آسیب به بخش‌های تولیدی وارد شده درحالی‌که افرادی که در بخش مالی و واسطه‌گری بودند کماکان حفظ شدند و به‌تدریج احیا می‌شوند. امروز هم شاهد سلطه یک نظام مالی هستیم که با افزایش درآمدهای شدید نفتی در دولت‌های نهم و دهم و حضور نهادهای مالی متعدد در حوزه‌های مالی و پولی تقویت شده است. در حقیقت با رشد شدید تعداد بانک‌ها و مؤسسات مالی و اعتباری، این سلطه بیش‌ازپیش بر اقتصاد کشور حاکم می‌شود و امروز این پدیده به یک معضل اساسی برای خروج از رکودی که محصول این سلطه است، بدل می‌شود. اتفاقی که در دولت‌های نهم و دهم افتاد آن است که منابع ارزی کشور به نحو بی‌سابقه‌ای افزایش یافت و فرصت‌های بسیار بزرگی را برای طبقه قدرت-ثروتی که منافع اصلی آنها در سلطه مالی تأمین می‌شود، فراهم و عملا میخ‌های تابوت تولید را در کشور محکم‌تر کرد. امروز مانع اساسی برای ایجاد اشتغال در کشور همین سلطه مالی است که تبعات گسترده‌ای به دنبال خود دارد. این گروه فقط اقدامات اقتصادی نمی‌کند بلکه تلاش می‌کند فرهنگ عمومی را به تناسب این ارزش‌ها تغییر دهد. به همین دلیل است که در جامعه ما مسئله کار و کارکردن عمدتا تبدیل به مسئله‌ای فرعی و حاشیه‌ای شده است و آنچه بیشتر به‌عنوان فرهنگ مسلط حاصل شده، کسب درآمد و مصرف است. به همین دلیل آثار سوء این فرهنگ و سلطه مالی در کشور سبب شده است جامعه‌ای داشته باشیم که عمدتا منافع کوتاه‌مدت را می‌نگرد و انباشت سرمایه کمی دارد و بسیار هم مصرف‌گراست. منابع مالی این مصرف از کجا می‌آید؟ از وابستگی شدید جامعه به منابع طبیعی و به همین دلیل امکان رشد سرمایه انسانی و نیروهای خلاق در جامعه عملا منتفی شده است. این گروه‌ها با انحرافی که در ساختار اقتصاد کشور به وجود می‌آورند، درآمدهای منابع طبیعی را عمدتا از طریق سفته‌بازی و سرمایه‌گذاری روی مستغلات و زمین‌بازی و واردات کالاهای مصرفی برای حفظ منافع خود تأمین می‌کنند. بنابراین نقش کار و خلاقیت و سخت‌کوشی و تلاش عملا سهم عملی و روشن ندارد و معنا و مفهوم جدی در سیاست‌گذاری‌های عمومی نگرفته و تبدیل به فرهنگ هم نشده است. درواقع خودبه‌خود فرهنگ جامعه به‌شدت آسیب دیده و مسئله سرمایه انسانی و کار که بزرگ‌ترین سرمایه همه آحاد جامعه است، کنار گذاشته شده است. به همین دلیل است که در شرایط کنونی اقتصاد ایران، سهم سرمایه مالی در کسب سود اصلی‌ترین نقش را ایفا می‌کند و نه سهم نیروی انسانی و کار. مادامی که این تغییر جهت به وجود نیاید، این وضعیت حاکم که بر ضد سهم نیروی کار و ناشی از سلطه گروه‌هایی است که فرهنگ جامعه را در بیش از یک قرن گذشته تحت‌تاثیر قرار داده‌اند، تداوم می‌یابد و همسو با منافع گروه‌های مسلط به تخریب فرهنگ عمومی پرداخته و از مصرف‌گرایی که اتلاف منابع ملی است و می‌توانست برای خلق سرمایه‌های بیشتر از طریق سرمایه‌گذاری و استفاده از منابع انسانی صورت بگیرد، تجلیل می‌کند. این گروه با تأکید بر بخش‌های واسطه‌گری و دلالی، تغذیه‌کننده اصلی منابع درآمدهای طبیعی بادآورده نفت و گاز و معادن بوده است.

نکته

این گروه‌ها از طریق نهادهای مالی که با درآمدهای عمومی تغذیه می‌شوند، به افراد درون سازمانی وابسته به آنها تسهیلات گسترده مالی داده و این اقدام، یکی از ابزارهای تداوم این سلطه مالی در کشور است

شما در بخشی از صحبت‌های خود اشاره کردید که پس از جنگ تحمیلی، این نوع تفکر دوباره تقویت شده و روی کار آمده است. چگونه این گروه دوباره تقویت شدند؟

آنچه دستاورد انقلاب و دهه اول پس از آن توأمان با جنگ بود، تا حدود زیادی تغییر الگوهای مصرفی در جامعه و تحقیر الگوهای مصرفی بود و همین‌طور تاکیدی که بر سهم تولید در کشور می‌شد. در کنار آن آستانه جامعه برای مواجهه با سختی‌ها بالا رفته بود و سخت‌کوشی و تلاش و نوع‌دوستی و همبستگی اجتماعی به بالاترین میزان خود رسیده بود، اما بعد از جنگ با خصوصی‌شدن یکی از بزرگ‌ترین دستاوردهای انقلاب که ملی‌کردن بانک‌ها بود، عملا با تغییر سیاست‌های بخش عمومی به‌ویژه در حوزه اقتصاد به باد داده شد. این گروه با مبادرت به‌خصوصی‌کردن بانک‌ها، سلطه مالی را با سرعت زیادی در جامعه نهادینه کردند و بسیاری از ارزش‌ها را از بین بردند و به همین طریق جامعه به‌سرعت مصرف‌گرا شد و منابع کشور به جای اینکه به سمت تولید سوق داده شوند به سمت مصرف‌گرایی، واردات و تجمل‌گرایی منحرف شدند و عملا باز فرهنگ سلطه مالی را بر کشور مستحکم‌تر کردند.

این گروه‌های خاص زمانی که متوجه شوند منافع آنها در حال خدشه‌دارشدن است، برای حفظ منافع خود از چه حربه‌هایی استفاده می‌کنند؟

بسیاری از این افراد منتقد نقش دولت در اقتصاد هستند. چنین نگاهی همان پروژه جهانی‌شدن اقتصاد است، اما با وجود اینکه این افراد منتقدان حضور دولت‌ها در اقتصاد هستند، خود دولت‌ها را تسخیر می‌کنند و از طریق تغییر سازوکارهای بخش عمومی، به خصوصی‌سازی دولت‌ها می‌پردازند و به تعبیر بهتر دولت‌ها را اختصاصی می‌کنند. آنچه در ایران به جای دولت وجود دارد، ساختار بزرگ اداری است که عمدتا کارکرد آن در جهت حفظ منافع صاحبان سرمایه‌های مالی است که به‌شدت بر ضد بخش تولید عمل می‌کند. امکانات عمومی مانند منابع و درآمدهای نفتی عمدتا از مسیر این نهادهای مالی خصوصی‌شده عبور می‌کنند و این منشأ خلق ثروت برای این بخش‌ها می‌شود. از طریق همین نهادهای مالی که با درآمدهای عمومی تغذیه می‌شوند، به دوستان و آشنایان و رفقا و افراد درون سازمان‌های وابسته به آنها تسهیلات گسترده مالی داده می‌شود و این اقدام، یکی از ابزارهای تداوم این سلطه مالی در کشور است. اتفاق دیگری که افتاده، این گروه‌ها با تسخیر دولت‌ها، فرصت‌ها و امتیازها را بین دوستان و آشنایان توزیع می‌کنند و به همین دلیل شاهد اشکال مختلف انحصارها و شبه‌انحصارها هستیم. مسئله مهم آن است که سازوکارهای رسمی بخش عمومی در خدمت حفظ، بازتولید و تقویت این دسته از منافع عمل می‌کنند، اما محصول این اقتصاد و جامعه در مجموع ناکارآمدی مفرط و شدید خواهد بود.

این نوع تفکر در نظام اقتصادی کشور چگونه می‌تواند سیاست و گروه‌بندی‌های سیاسی را تحت تأثیر قرار دهد؟

این گروه‌ها کارکردشان ضد اقتصاد ملی و ضدمردمی است. یکی از نتایج این اقتصاد، بی‌کاری گسترده‌ای است که در سطح جامعه به وجود آمده است. در واقع مردم یا همان نیروی کار سهمی در این سیاست‌ها ندارند و اصلا موضوع نگرانی، هیچ‌یک از گروه‌های سیاسی موجود نیستند. بیشتر نگرانی گروه‌های سیاسی، نگرانی‌های شخصی و منافع شخصی است و اگر بحث و طرح مسئله‌ای می‌شود، بیشتر به جهت بازگشت به منافع گروهی و تخریب رقیب و کسب آرای مردم صورت می‌گیرد نه یک اعتقاد عمیق به نقش مردم و سهم سرمایه انسانی و کار در تولید محصول اجتماعی. بنابراین تبعات این مشکل چنین می‌شود که هر روز نظام اجتماعی با مردم فاصله بیشتری می‌گیرد. تبعات آن برای جامعه بسیار شکننده خواهد بود. رشد سرخوردگی، اعتیاد، رشد جرم و جرائم، طلاق، فرار مغزها، فرسایش سرمایه اجتماعی فرار سرمایه‌های مالی در کشور از جمله نتایج سلطه مالی کشور هستند.

با این اوصاف چه چیزی می‌تواند این قبضه را بشکند؟

در اثر رشد آگاهی‌های عمومی به‌عنوان اصلی‌ترین سرمایه می‌توان این سلطه را از بین برد. به همین دلیل است که شاهد تلاش‌های زیادی ضد آگاهی‌های عمومی هستیم. به نظر می‌رسد چنانچه ما بتوانیم به رشد آگاهی‌های عمومی دامن بزنیم، این اقدام می‌تواند منجر به فشار بر مسئولان و تغییر این جهت‌گیری‌ها شود. این اقدام مستلزم اصلاحات در نظام فرهنگی کشور است. اما متأسفانه شاهدیم که در سال‌های اخیر ظرفیت‌های فناوری‌های اطلاعاتی و تکنولوژی‌های جدید به مدد استحکام‌بخشی این نظام مالی آمده و از این ظرفیت‌ها برای آگاهی‌بخشی عمومی کمتر استفاده شده است.

اقتصاد سبز

توسعه کشاورزی ارگانیک در سایه حمایت دولت

فاطمه پاسبان
کارشناس کشاورزی

● بخش کشاورزی بنا بر ویژگی‌های خاص اقتصادی، اجتماعی و سیاسی همواره از حمایت‌های گسترده‌ای برخوردار بوده است. به عبارت دیگر، بخش کشاورزی بنا بر دلایل مختلف، از آسیب‌پذیری بالاتری نسبت به تولید بخش صنعت و خدمات دارد و ازاین‌رو ریسک فعالیت‌های بخش کشاورزی بالاست که باعث می‌شود کشورهای مختلف بسته‌ای از سیاست‌های حمایتی را برای استمرار تولید کشاورزی در کشورهای خود به کار گیرند. سیاست‌های حمایتی بخش کشاورزی در کشورهای توسعه‌یافته و در حال توسعه نیز متفاوت بوده است، به‌نحوی که کشورهای توسعه‌یافته با سیاست‌های مشخص و هدفمند، حمایت گسترده‌ای از این بخش کرده‌اند و از ابزارهای بسیار متنوعی برای این منظور استفاده می‌کنند. ابزارهای حمایتی مورد استفاده در کشورهای در حال توسعه و ازجمله کشور ایران، بسیار محدود و اغلب فقط شامل پرداخت یارانه غیرمستقیم به نهاده‌های مورد استفاده نظیر کود، سم، بذر و ماشین‌آلات، پرداخت خسارت به تولیدکنندگان محصولات کشاورزی، پرداخت بخشی از حق بیمه محصولات کشاورزان و خرید تضمینی برخی محصولات اساسی است. یکی از سیاست‌های حمایتی پرداخت یارانه است. یارانه‌های پرداختی در سه بخش تولیدی، مصرفی و خدماتی توزیع می‌شوند. در کشورهای توسعه‌یافته دیده می‌شود پرداخت یارانه به تولیدکننده به جای مصرف‌کننده مبنا قرار می‌گیرد، این سیاست به‌گونه‌ای اعمال می‌شود که درنهایت مصرف‌کننده نیز از آن بهره‌مند خواهد شد. درحالی‌که در کشورهای توسعه‌نیافته و در حال توسعه به‌گونه‌ای عکس این سیاست عمل می‌شود، یعنی یارانه به مصرف تعلق می‌گیرد تا به تولید. یکی از مواردی که دولت به بخش کشاورزی یارانه پرداخت می‌کند، تولید کشاورزی ارگانیک است، یعنی دولت هدفمند و با سیاست مشخص برای توسعه کشاورزی ارگانیک به تولیدکننده یارانه پرداخت می‌کند.

ادامه در صفحه ۱۵

شرکت بیمه البرز (سهامی عام)

روز جهانی مبارزه با سرطان گرامی باد

درمان مناسب در زمان مناسب رمز غلبه بر بیماری سرطان

بیمه امیدآفرین بیمه البرز تامین کننده هزینه های درمان سرطان

سرطان شایع‌ترین علت مرگ در افراد زیر ۷۵سال و دومین عامل مرگ پس از بیماری‌های قلبی و عروقی در جمعیت بالای ۷۵سال در جهان است.

بررسی‌ها نشان می‌دهد، آمار سرطان در کشور ما نیز بسیار نگران‌کننده است و هرساله میزان ابتلا به آن افزایش می‌یابد به‌طوری که در سال ۲۰۲۰ تعداد موارد جدید به ۵۰۰ هزار نفر در سال بالغ خواهد شد.

سرطان اتفاقی تلخ اما به شدت واقعی است و شاید کمتر کسی چاره کار را چشم فروبستن و نادیده گرفتن آن بداند.

با این حال، از سرطان می توان رهایی جست زیرا بیش از ۴۰ درصد موارد سرطان قابل پیشگیری هستند و در یک سوم مبتلایان به ویژه کودکان، در صورت تشخیص و درمان به موقع، قابل درمان قطعی است. در بقیه مبتلایان نیز که این بیماری غیر قابل درمان است، انجام درمان های حمایتی به بهبود کیفیت زندگی بیماران کمک اساسی خواهد کرد که همه این موارد در گرو تامین هزینه‌های تشخیصی و درمانی توسط فرد مبتلا یا خانواده وی است.

در آخرین آمار در کشور ما، سرطان به عنوان سومین علت مرگ مطرح شده است و هرساله در کشور حدود ۱۰۰ هزار مورد جدید سرطان بروز می‌کند.

پاسخ به باورهای غلط درباره سرطان:
آیا بیماری سرطان قابل درمان نیست؟

بیماری سرطان لزوما ناعلاج نیست. ترس یک واکنش طبیعی است اما با درمان مناسب و زودهنگام ، بیشتر مبتلایان از سرطان نجات می یابند.

حتی این ترس از بیماری سرطان به جایی رسیده است که برخی افراد بر این باورند که فکر کردن به سرطان و انجام فعالیت‌های پیشگیرانه از جمله آزمایش های غربالگری یا خریداری بیمه جبران هزینه‌های درمان سرطان منجر به ابتلا به این بیماری خواهد شد. اما در جوامع توسعه یافته، بلوغ فکری و فرهنگی مردم به حدی افزایش یافته است که راه چاره مبارزه با ترس فراگیر ناشی از سرطان را فرار از حقیقت نمی‌دانند و برعکس، معتقدند که ترس غیر منطقی از یک واقعیت احتمال وقوع آن را افزایش می‌دهد.

در کشور ما، بارها و بارها از رسانه‌های مختلف شنیده‌ایم که سونامی سرطان در راه است پس باید به جای ترس از فکر کردن به این بیماری به اقداماتی بیاندیشیم که در صورت ابتلا، در مراحل ابتدایی و کاملا درمان‌پذیر، سرطان را تشخیص دهیم و به کمک بیمه جبران هزینه‌های درمان سرطان، این بیماری را کنترل و درمان کنیم.

پس بیایید سرطان را به عنوان یک واقعیت بپذیریم و همواره مراقب خود و خانواده خود باشیم و خود و خانواده خود را به بیمه امیدآفرین بیمه البرز (بیمه جبران هزینه‌های درمان سرطان) مجهز کنیم چرا که این بیمه‌نامه سه رکن اساسی کنترل آثار منفی سرطان یعنی پیشگیری، غربالگری و درمان را مورد توجه قرار داده است.

از آنجایی که امروزه درمان بیماری سرطان بسیار پرهزینه و اقشار متوسط و کم درآمد جامعه در صورت ابتلا از عهده هزینه های گزاف درمان این بیماری برنمی‌آیند، شرکت بیمه‌البرز در راستای اهداف و مسئولیت‌های حرفه‌ای خود و در راستای اصل مشتری‌مداری، پس از سال‌ها مطالعات بومی و منطقه‌ای، برای اولین‌بار در ایران «بیمه مادام العمر جبران هزینه‌های درمان سرطان» را طراحی و تحت عنوان « بیمه امید آفرین بیمه البرز» به عموم هموطنان عزیز عرضه کرده است.

بیمه امیدآفرین بیمه البرز این اطمینان خاطر را برای خانواده‌ها به ارمغان می‌آورد که در صورت ابتلای فردی از خانواده، دیگر دغدغه و نگرانی تامین هزینه‌های درمان را نداشته باشند. حتی این بیمه‌نامه طوری طراحی شده است که هموطنان عزیز می‌توانند بر اساس شرایط تورمی، با پرداخت مبلغ اندکی میزان پوشش بیمه‌نامه خود را تا سه برابر، افزایش دهند.

برخی از مزایای منحصر بفرد این بیمه‌نامه:

● برای خریدن این بیمه‌نامه نیازی به انجام معاینات و آزمایش‌های غربالگری ندارید

● تنها پس از یک سال دوره انتظار، تمام انواع خدمات درمانی شامل سرپایی، بستری، شیمی‌درمانی، جراحی روباتیک، آمبولانس و سایر هزینه‌های اضافی تحت پوشش قرار می‌گیرد

● بیمه امیدآفرین بیمه البرز این اطمینان خاطر را برای خانواده‌ها به ارمغان می‌آورد که در صورت ابتلای فردی از خانواده، دیگر دغدغه و نگرانی تامین هزینه‌های درمان را نداشته باشند

● از سرطان می توان رهایی جست زیرا بیش از ۴۰ درصد موارد سرطان قابل پیشگیری هستند و در یک سوم مبتلایان به ویژه کودکان، در صورت تشخیص و درمان به موقع، قابل درمان قطعی است

● افراد در جوامع توسعه یافته راه چاره مبارزه با ترس فراگیر ناشی از سرطان را فرار از حقیقت نمی‌دانند و برعکس، معتقدند که ترس غیر منطقی از یک واقعیت احتمال وقوع آن را افزایش می‌دهد

● این بیمه‌نامه به صورت انفرادی، خانوادگی و گروهی قابل خریدن است

● در صورت عدم امکان درمان در داخل کشور، هزینه درمان در خارج کشور پرداخت می‌شود

● حق‌بیمه این بیمه‌نامه را فقط برای یکبار پرداخت می‌کنید که برای آحاد جامعه و با هر سطح درآمدی قابل پرداخت است

● حتی نوزادان و کودکان خود را نیز می توانید در برابر بیماری سرطان بیمه کنید چون تمام ایرانیان تا قبل از سن ۶۰ سالگی می توانند این بیمه‌نامه را تهیه و تا پایان عمر از مزایای آن بهره‌مند شوند.

● حق‌بیمه را می‌توانید به صورت اقساط پرداخت کنید

● بیمه امیدآفرین بیمه البرز هیچ منافاتی با بیمه‌های پایه و درمان تکمیلی ندارد و در صورتی‌که بیمه‌شده در زمان نیاز به درمان، بیمه پایه یا مکمل دیگری داشته باشد، بیمه امیدآفرین البرز مازاد هزینه‌های درمان را پوشش خواهد داد

متقاضیان بیمه‌نامه امیدآفرین می‌توانند با مراجعه به مراکز صدور بیمه البرز و تکمیل پرسشنامه اولیه یا تماس با شماره تلفن ۲۹۴۶۰-۰۲۱نسبت به خرید این بیمه‌نامه اقدام کنند.

کارشناسان بیمه البرز با توجه به اندک بودن حق بیمه در گروه های سنی ۱و۲و۳ (گروه های زیر ۳۰ سال) توصیه می‌کنند بیمه شدگان در این گروه ها با پرداخت حق بیمه اضافی سقف تعهدات بیمه البرز را تا ۳ برابر افزایش دهند.بیمه امیدآفرین بیمه‌البرز با هزینه‌ای ناچیز خدمتی بزرگ به بیمه‌شده تقدیم می‌کند که با هیچ‌یک از بیمه‌های جاری قابل مقایسه نیست زیرا:

● در این طرح، بیمه‌البرز بطور خاص هزینه‌های درمان بیمه‌شدگان را در برابر سرطان جبران می‌کند

● بیمه های تکمیلی به صورت انفرادی فروخته نمی شوند و حتی ممکن است در سال های آتی بیمه نامه، به دلایل مختلف از جمله پایان همکاری با سازمان مربوطه، بلافاصله خدمات بیمه ای قطع شود و فرد الزاما تا فراهم شدن شرایط جدید بیمه ای از پوشش بیمه ای برای مابقی عمر خود بی بهره خواهد ماند. ضمن اینکه فرزندان بیمه شده در صورت رسیدن به سن قانونی، ازدواج و اشتغال دیگر نمی‌توانند از بیمه تکمیلی سرپرست خانواده استفاده کنند اما در بیمه امیدآفرین البرز هیچ یک از این محدودیت‌ها وجود ندارد و شما می توانید فرزندان خود را تا پایان عمرشان بیمه کنید. ضمن اینکه بیشتر افرادی که دارای شغل آزاد هستند عمدتا بیمه تکمیلی ندارند و به عبارت دیگر قشر محدودی از جامعه دارای پوشش بیمه تکمیلی هستند که آن هم دارای تعهدات ناقص است.

خرید این بیمه نامه تنها در زمان سلامت میسر است.شاید بتوان گفت نتیجه و محصول اصلی بیمه امیدآفرین بیمه البرز علاوه بر پاسخگویی به نگرانی‌های هموطنان در تامین هزینه‌های درمان بیماری احتمالی آنان است، ایجاد آگاهی و افزایش دانش جامعه در ردیابی سریع و غربالگری عوامل بالقوه و احتمالی موجود در بروز بیماری سرطان است که گامی موثر در پیشگیری از ابتلا به این بیماری است.شرکت بیمه‌البرز ضمن آرزوی سلامتی برای شما و تمام هم میهنان عزیز، با افتخار از شما دعوت می‌کند تا از فرصت بدست آمده نهایت استفاده را کرده و این بیمه‌نامه را برای تمام اعضای خانواده خود تهیه کنید.

تعهدات شرکت بیمه البرز براساس سنوات سپری شده از بیمه‌نامه به شرح جدول زیر است

سال بیمه‌ای	سال اول	سال ۲-۵	سال ۶-۱۰	سال ۱۱-۱۵	سال ۱۶-۲۵	سال ۲۶-۳۵	سال ۳۶-۴۵	سال ۴۶-۵۵	سال ۵۶ به‌بالا
تعهدات شرکت تا(ریال)	دوره انتظار	۳۵۰,۰۰۰,۰۰۰	۴۰۰,۰۰۰,۰۰۰	۵۰۰,۰۰۰,۰۰۰	۶۰۰,۰۰,۰۰۰	۸۰۰,۰۰۰,۰۰۰	۱,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰	۱,۲۰۰,۰۰۰,۰۰۰	۱,۵۰۰,۰۰۰,۰۰۰

مبالغ حق‌بیمه به تفکیک سن افراد محاسبه شده در انواع روش‌های پرداختی یکجا، ۶۰ قسط- ماهانه، ۵قسط-سالانه و ... قابل پرداخت است برای مثال حق‌بیمه در روش پرداخت یکجا برابر است با

سن بیمه‌شده	۰-۱۰	۱۱-۲۰	۲۱-۲۵	۲۶-۳۰	۳۱-۳۵	۳۶-۴۰	۴۱-۴۵	۴۶-۵۰	۵۱-۵۵	۵۶-۶۰
(سال)حق‌بیمه(یکجا ۱ قسط) ریال	۳,۰۵۰,۰۰۰	۴,۴۶۰,۰۰۰	۶,۴۳۰,۰۰۰	۸,۵۵۰,۰۰۰	۱۱,۴۹۰,۰۰۰	۱۵,۱۸۰,۰۰۰	۱۹,۶۸۰,۰۰۰	۲۵,۲۲۰,۰۰۰	۳۰,۴۹۰,۰۰۰	۳۶,۸۰۰,۰۰۰